

UNA HISTÒRIA DE L'ALLIOLI DE L'ALT EMPORDÀ

L'Allioli de l'Alt Empordà és una societat limitada formada per dues carteres de valors de productes naturals que són les de l'All i les de l'Oli. Es dedica a la fabricació d'una salsa feta a base d'alls finament picats debatuts amb oli de la millor collita que és molt estimada en el mercat gastronòmic.

Fa una colla d'anys, era el 1956, aquesta societat limitada va sofrir una forta crisi en la llotja quan una d'aquestes carteres de valors que la formen, la de l'Oli, dita també de les Oliveres, va estar a punt de fer un crack financer. La pèrdua de cotització d'aquest paquet patrimonial podia representar la desaparició dins d'aquesta societat d'un mercat de valors genuïns i autòctons.

El motiu de la perturbació mercantil va ser la presència sobtada d'uns grups morosos dits Tramuntana i Fred que feren baixar els índexs de cotització dels efectes comercials de la cartera de l'Oli fins a vint punts negatius, per sota del zero, que amenaçaven la seva pròpia existència. Per uns dies semblava que es podia provocar una fallida. Les oliveres estaven a punt de no poder negociar-se a borsa en perdre totalment el seu valor, és a dir, en morir-se. Els tenedors dels títols pronosticaven que si desapareixia aquest conjunt d'actius no es podria oferir el producte de l'Allioli en les formes de garantia originàries del país i caldria una aportació de capital de procedència forànie i aliena que li faria perdre molta solvència.

Per això alguns accionistes van prendre mesures. Uns dels tenedors d'accions de la cartera de valors de l'Oli era un pintor anomenat Salvador Dalí que, a ratos, vivia a Cadaqués, en un lloc dit Portlligat, i a voltes a París i a Nova York. A la finca hi guardava un bon paquet patrimonial d'oliveres, que com hem dit era la base del valors de l'Oli. El tenedor estava impressionat i afectat per aquesta situació financera. Calia una operació comercial d'immediata execució. Va demanar assessorament a un altre accionista que havia estudiat aquesta estructura econòmica i que disposava d'un paquet dels mateixos valors en una zona menys afectades pels grups de morosos abans esmentats. Aquest soci vivia a una pairalia de Vilanant i el va informar que calia protegir-se amb un parell de productes de rèdit variable procedents de la rama d'indústries químiques i guardar-los sis mesos per veure el seu comportament en el mercat. L'èxit fou total. Al cap de mig any els valors de les oliveres van recuperar-se, no es van morir com va passar a altres accionistes que no van pendre aquestes mesures i van tornar a cotitzar-se. Les accions de l'Oli s'havien salvat i amb elles la raó social autòctona Allioli de l'Alt Empordà. Les seves oficines del Morter i de la Maça van iniciar una renovada activitat mercantil i el producte va tornar a ser rendible íntegrament basat amb les dues carteres de valors totalment originaris de l'Alt Empordà.

Josep M. Bernils M.